

Forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpolitisk lovgivning.

Fremsat den 8. september 1975 af *Glistrup* (FP), *Svend Andersen* (Roskilde amt) (FP), *Bach* (FP), *Bay* (FP), *Ove Jensen* (FP), *Poulsgaard* (FP), *Voigt* (FP) og *Wamberg* (FP).

Folketinget pålægger regeringen at indkalde til et seksdøgnsarbejds møde i november 1975 med ikke over 40 deltagere, repræsenterende partierne og arbejdsmarkedets

parter m.fl., til nærmere kortlægning af fordele og ulemper ved i 1975 at vedtage indkomstpolitiske lovindgreb dækkende perioden frem til 31. december 1978.

Bemærkninger til forslaget.

I Helhedsplan 2 af 29. august 1975 foreslår partiet venstre under punkt I, 1: „en aftale mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter om, at man allerede nu træffer beslutning om uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked frem til udgangen af 1978.“

Efter fremskridtspartiets opfattelse kan det ikke afvises, at landet har været så dårligt styret i de sidste 15 år, at det vil kunne være nyttigt i arbejdet med varigt og holdbart at fjerne arbejdsløsheden at få foretaget en nærmere undersøgelse af, hvorvidt folketinget allerede nu bør gribe ind på det indkomstpolitiske område dækkende ikke blot perioden frem til foråret 1977, men også en vis periode derefter.

Fremskridtspartiet er videre enig med partiet venstre i, at det vil være lykkeligt, om man kunne nå frem til, at overenskomster, finansår og beskatningsår blev sammenfaldende, og selv om fremskridtspartiet nok ville foretrække, at disse år kommer til at løbe fra 1. oktober til 30. september, må det erkendes, at den politiske flertalsstemning i øjeblikket går i retning af at anvende kalenderåret som skæringsperiode, og at venstre derfor kan have ret i, at eventuelle langfristede foranstaltninger bør løbe til 31. december 1978.

Fremskridtspartiet er derimod afgørende uenig med venstre i, at det skulle være hensigtsmæssigt på det hidtil tilvejebragte grundlag at skære igennem med en løsning. Der må bedre forberedelse til. Da den endelige løsning skal træffes af folketinget, og da man ikke kan vide, hvorvidt det nuværende regeringsparti overhovedet kommer til at tilhøre folketingsflertallet, må det rigtige være, at kulminationen af disse forberedelser sker under medvirken af repræsentanter fra alle folketingets partier.

Disse bør i en afslappet atmosfære have adgang til omkring et bord at diskutere problemerne igennem med teknokrater og organisationsfolk, så der på uforpligtende vis kan blive ventileret tanker og synspunkter, som kan danne basis for folketingets endelige afgørelse af sagen. Forslagsstillerne føler sig ret overbeviste om, at den endelige afgørelse i hvert tilfælde ikke bør blive som anført i venstres oplæg om „uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked“. Disse overenskomster blev som bekendt i princippet forlænget uændrede ved overenskomstloven nr. 48 af 11. marts 1975. Dette indebærer for eksempel, at normalløns-satserne hviler på det grundlag, der blev fastsat i foråret 1973, og det findes på forhånd uholdbart at bevare dette grundlag helt frem til 1. januar 1979